

ஓம்

பரப்ரஹ்மணேநம:.

ஸ்ரீ சங்கரபூஜ்ய பகவத்பாதமடாலயம்

ஆசாரியசுவாமிகளின் முக்கிய

சீடரு னொருவராகிய

ஸ்ரீ தோடகா சிரியர்

தேவவாணியிற் நிருவாய்மலர்ந்தருளிய

தோடக மென்னும்

வேதசார சமுத்தரணம்.

— ॐ —

இது

சமீவன சேஷத்திரமென்னும்

ஸ்ரீ கோவிலூர் மடாலயம் ஸ்ரீமது முத்திராமலிங்க

தேசிகராதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ வீரசேகர ஞானதேசிகர் யாதசேகரரான

ஸ்ரீ சுப்பைய்ய சுவாமிகளவர்களால்

செய்யுள் வடிவமாகத்

தமிழில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டு.

ரென்னை, கோட்டைசுவரன்பேட்டை,

சக்சீதானந்த அச்சியந்திர சாலையிற்

திப்பிக்கப் பட்டது.

1604

Copy-right Registered.

[விலை

1909.

4 அணு]

ஓம்

பாப்பிரஹ்மணேமஃ.

பிழைதிருத்தம்.

—००००—

பிழை

திருத்தம்.

பக்கம்.

பாட்டு.

ரதீன		ராதீன உள்டைடில்	
ளாதிபபோல்	6	ளாதியபோல்	17
விருத்தியதே	6	விருத்தியதே	19
குணிபா	7	குணிபா	25
தாகியே	11	தாகியே	44
யடைவன்முன்	11	யிவனின்முன்	48
ணீயென்	12	ணீயென்	51
வடைவனெனவே	15	யிவனின்னெனவே	68
யடைகுவனென்	20	யிவனினதென்	92
மாசுரியே	28	மாசுரியே	142

—००००—

ஆம்

டரப்பிரஹ்மணைநமா.

ஸ்ரீ சங்கரபூஜ்ய பகவத்பாத

ஆசாரிய சுவாமிகளின் முக்கிய

கீடரு னொருவராகிய

ஸ்ரீ தோடகா சிரியர்

தேவவாணியிற் றிருவாய்மலர்ந்தருளிய

தோடக மென்னும்

வேதசார சமுத்தரணம்.

—ॐ—

இது

சமிவன சேஷத்திரமென்னும்

ஸ்ரீ கோவினார் மடாலயம்

ஸ்ரீமது முத்திராமலங்க தேசிக ரதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ வீரசேகரனான தேசிகர் பாதசேகரராகிய

ஸ்ரீ சுப்பைய்ய சுவாமிகளவர்களால்

செய்யுள் வடிவமாகத்

தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது,

சென்னை, ஹிந்துதியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

கோ. வடிவேலு செட்டியா ரவர்களாலும்

மங்கலம். சண்முக முதலியா ரவர்களாலும்

சென்னை, கோமளேசுவரன் பேட்டை

சச்சிதானந்த அச்சியந்தா சாலையிற்

பதிப்பிக்கப் பட்டது.

Copy-right Registered.

[வி. 1909]

1909

4 அணு]

ஓம்

பரப்ரஹ்மணைநமः.

உபோத்காதம்.

—o—o—o—

அநந்தகல்யாண குணங்கள் நிறைந்த மகாதேவரது அனுக்
கிரக லீலாவிக்கிரகமாகிய ஸ்ரீசங்கரபூஜ்ய பகவத்பாத ஆசாரிய
சுவாமிகள் அஸ்தாமலகரென்னும் நாமம் வாய்ந்த சீடனைத்
தமக்கடிமையாக்கியபின் பதமபாதாதி சீடத் திருக்கூட்டங்க
ளோடு ஒருகால் சிருங்ககிரியென்னும் புரியில் ஸ்ரீ சாரதாம்
பிகையைப் பூஜித்துக்கொண் டிருக்குங்காலத்தில் தமது தரு
மத்தில் வழுவாது நடப்பவரும் ஜீவகாருண்யமே உருவானவ
ரும், அதிவிநயரும், தேசிகசேவையிற் றற்பாரும், மிகுத்த
சமாகிதசித்தருமாய ஆனந்தகிரியென்னும் நாமம்வாய்ந்த ஒரு
வர் அத்வைதஸ்தாபனா சிரியராகிய ஸ்ரீ ஜகத்குரு சந்நிதியைச்
சரணாகதியாயடைந்து ஊசெசெவ்வுழி நூற்செவ்வதுபோலவும்,
கட்கிமைபோலவும், உடர்குயிர்போலவும் அனவரதம் ஆத்தம்
அங்கம் தானம் சற்பாவம் என்னும் நான்குவிதப் பணிவிடை
களையும் அளவில்லாத அன்போடு செய்துவந்தனர். அக்கால்,
சாஸ்திரங்களிற் பீரவிருத்தி சிறி துமின்றிக் கேவலம் சேவையி
லேயே அன்புபூண்ட அவ்வன்பரை தயாரிதியாய் மான்மழு
வொழித்து மறைமுதற்பொருளை யுணர்த்திவந்த விறைவர்
தமது திருவுளத்தடைத்துப் பதமபாதாதி முனிவர்கள் சாந்தி
பாடமாகிய சிரவணஞ் செய்யும்பொழுது தமது திருவார்த்தை
யைச் சிரவணித்துய்யுமாறு கருணை புரிந்தனர். இங்ஙனம்
நடந்துவருஞானு அல்வன்பர்

ஓரோர்காற் தமது தேசிகேந்திரர் சேவைமுடியா திருப்
பிற் சிறிது பொறுத்து வருவார். அவ்வக்கால் உலகநாயக
னாகிய குரவர் பெருமான் சாந்திபாடஞ் செய்பவரை நோக்
கிச் சிறிது பொறுங்கள்; கிரி சிறிதுபோதில் வந்துவிடுவன்;
பின்னாற் சிரவணஞ் செய்யலாமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளு
வார். அதுகுறித்துச் சர்வவித்யா சம்பன்னராகிய பதம
பாதாதி முனிவர் மனங்கள் தயித்துக்கொண்டே வந்தன.

சிறிதுநாட்கழித்து ஒருள்ள அவர் தேசிகர் பெருமான் பரிவட்
டம் சுத்தஞ்செய்ய நதிக்குச் சென்றிருக்குங்கால் சாந்தி
பாடஞ் செய்யச் சகஸ்திரக் கணக்காகச் சீடர்கூடி யிருக்கச்
சாந்திபாடம் நடக்க ஆக்ஞைபுரியவேண்டுமென்று குரவர் பெ
ருமானைப் பதுமபாதமுனிவர் பிரார்த்தித்தபொழுது அவர்
வாராமலிருக்கச், சிறிதுபொறுங்கள் கிரியும் கணட்போ தில்வந்
து விடுவன் என்று தேசிகேந்திரர் திருவாய் மலர்ந்தருளினர்.
அதைச் செவியுற்ற பதுமபாதமுனிவர் சகியாதவராகிச் சாஸ்திர
ரத்திலன திகாரியாய்க் குட்டியம்போலச் சடமாய்ப் புத்தியீன
னாய்த் தன் வேலையைச் செய்துகொண்டிருக்கும் அவனுக்காக
ஏன் எதிர்பார்க்க வேண்டுமென்று பீதியோடுந் தெரிவிக்க;
அதைத் திருச்செவியுற்ற தயாசமுத்திரமாகிய தேசிகர் பெரு
மான் பதுமபாதரது மிகுந்த கர்வம் நீங்கும்பொருட்டும் பத்தர்
கள்பால் அனுக்கிரகத்தை வெளியிடும் பொருட்டும் தமது
அன்புகையகிரியின்பால் சதூர்த்தசவித்தைகளும் உளவாமாறு
திருவுளத்திலக்கணமே கருணைபுரிந்தருளினர். குருபரன்றிரு
வருளால் அவ்வித்தைகளைப் பூரணமாகப் பெற்ற அவ்வன்பர்
பாதங்கடோறும் நான்கு சகணங்கள் வாய்ந்த தோடகசந்தத்
தால் மறைமுடியாவையுந் தொகுத்துச் சுருந்தார சமுத்தர
ணம் என நாமஞ்சூட்டி இந்நூலைச் சகந்நாயகுகைய தேசிகர்
பெருமான் நிருவடியிற் சமர்ப்பித்தனர். அதன் சொற்பொரு
ளமைதியையும் தேசிகன் சேவையின்வலியால் விரைவில் இவ்
வாறு இயற்றியதையும் பத்மபாதர் கண்ணுற்று தமது கர்வத்
தை விடுத்துப் பொறுத்தருளுமாறு ஸ்ரீசங்கரமுனிவர் திருவ
டித் தாமரையில் விழுந்து அனைகங்கோடி நமஸ்காரம் செய்த
னர். கருணையே திருவுருவமாய எமதுயிர்க்கிறைவர் அதனை
அவ்வாறே பொறுத்தருளினர் என்பது சங்கர திக்விஜயத்தின்
கண்ணுள்ள இந்நூலவதரித்த சரித்திரத்தின் சங்கிரகமாம்.

இத்தகைய அருமையும் அருளும் வாய்ந்த நூல் தேவ
வாணி யுணர்ந்தார்க்கே யன்றித் தமிழ்மக்களுக்குப் பயன்
படாமை கருதி ஸ்ரீ கோவிலூர் மடாலயபதியாய் எழுந்தருள்
யிருக்கும் ஸ்ரீமது வீரசேகராணாதேசிகர் பாதசேகரராகிய ஸ்ரீ
சுப்பைய்ய கவர்மிகளவர்களால் தமிழிற் செய்யுள்வடிவமாக
மொழி பெயர்க்கப்பட்டது வெளியிடப்பட்டது.

ஓம்

பரப்ரஹ்மணேநம:.

தோடக மென்னும்

வேதசார சமுத்தரணம்.

பாயிரம்.

வன்னி விநாயகர் துதி.

மங்கல வருவ னாகி மருவுதற் கரிய னாகிச்
சங்கையி றுரியா தீதந் தனிலொளி ரொளிய தாகி
யெங்கணற் குரவ னாகி யின்பமே யீயும் வன்னி
யைங்கர விறைவன் பொற்றூ ளனுதினம் போற்று வா
[மால். 1

பஞ்சமூர்த்திகள் வணக்கம்.

மறைநெறி பொழுது மருந்தவர்க் கருளும் வன்னி
யைங் கரணைமா வடிவே, லுறைதிருக் கரணை மதுமு
னிக் கருளு முயர்திரி புவனநா யகணை, நிறைதரு
கருணை நிலயம தாகி நிகழ்திரி புவனநா யகியை, சிறை
யறுத் தருளும் வீரமா தவனைத் தினம்பணிந் திடரொ
ழித் திடுவாம். 2

சங்காபூஜ்ய பகவத்பாதாசாரிய சுவாமிகள் வணக்கம்.

பெண்மை பாதிய னென்பெயர் பெயர்க்கவோ
விடத்தை, யுண்மை யார்கள னென்பதை யொழிக்
கவோ வுலகில், வெண்மை மாமலை விட்டொரு வீரத்
தனாய்ப் போந்தே, தண்மை யேதருஞ் சங்கர முனிவ
ரைப் பணிவாம். 3

பத்மபாதாதி நால்வர் வணக்கம்.

கங்கையிற் கமல மீது கதிசெயுங் கழலி னுணைப்
புங்கவ ரீச னுன புனிதனைக் குரவன் பாடி

2 தோடக மென்னும் வேதசார சமுத்தரணம்.

பங்கய வருளாற் பாடும் பரமனைப் பெருமை வாய்ந்த
வங்கையா மலக நென்னு மமலனைப் பணிசு வாமே. 4

பரமதூவரீ வணக்கம்.

முடிமறை யறையு மெமையெமக் கருளு முத்திரா
மேசுதே சிகனைத், துடியிடை யுடையர் துரும்பென
வருளுந் துகளறு துறவிறை யவனைச், சடையிறை யடி-
யின் மனமுற வருளுஞ் சத்தறி வம்பரா ரியனைத், திட-
முடன் மனத்திற் சிந்தைசந் ததமுந் திகழ்தரப் புரிந்-
திரு ளிரிப்பாம். 5

அருளிறை வணக்கம்.

சீர சாகரஞ் சிறிதெனக் கருணையிற் சிறந்த
நாச் சேகர னருள்கரி முகனமக் குறுஞ்சம்
சார சாகரந் தணந்திடச் சமிவனந் தனிலாம்
வீர சேகர முனிவரன் மிளிர்பதந் தொழுவாம். 6

அவையடக்கம்.

சங்கரதே சிகனருளா லறையுமறைச் சாரசமுத்-
தரண மான, விங்கிதனைத் தமிழ்மொழியி லெளிய
னென் யாத்திடுக விதயத் தோரல், பொங்கரவி னிறை
தனதாயிரமுகத்தா லரன்புகழைப் புகழ னோக்கி, யிங்-
தொருபுன் கிருமியதை நிகர்புகழ விதயமுன விணைய
தாமே. 7

நாற்றுகையுங் கூறுவான் றுணிந்தவேட்கையும்.

இவ்வெழி லமுத நூலே யிருசுதத் தொருபத் தின்
றஞ், செவ்விய செய்யு ளாலே சிறியனுஞ் செப்ப-
றனு, மெவ்விதத் தினுமென் சிந்தை யின்பறி வருவில்
வாழ, வவ்வித மலது வேறொ ராசையைப் பற்றி யன்-
றல். 8

பாயிரம் முற்றிற்று.

விஷ்ணு வியாச பரமாத்ம.

மூவுல கிறையா மரியினை முனிவர் தொழுவனை
முதிர்ந்தசத் துவனை, மேவருஞ் சத்தி தனயனற் சதனை
மிளிர்பர மேட்டியிட் டினனைத், தூவுகொண் மூவி லம்
லகம்-புரையு முருவனை வசிட்டதாய் குலனைச், சீவநர்
ய்கனை யுக்கிர தவனைச் சிந்தையிற் றினம்பணிந் திடு
வாம்.

சுகல லோகமுந் தொழிலினிற் சனித்திடு மதனாற்
புகலு நாசம தூறுமென்ப புந்தியு டோந்தே
யகல லாயில ததைத்தொழி லாலுற லரிதென்
றகில மீதினின் றடைந்தனன் விரத்தியை யொருவன்

அவிநாசி பதம்மறி வேட்கையன யழகார்த்த
வாரெறி மேவினனோர், தவமாயதி யாரெறி கீயபுள
னாய்த் தனதுண்மை யுணர்ந்தவ னாயருநாற், கவியா
கிய சற்குரு வைச்சரண கதியாக வடைந்தெழு மன்
புடனே, புவிமீது பணிந்துபணிந் தழுதே பொருதன்
குறை நின்று புகன்றனனே. 3

பகமென்ப தடைந்த பராபரனே பவமோடு பிறப்
பெனு நீருள்தாய்ச், சுகதுன்ப மெனுந்திரை யார்நர
லைச் சமுள்விழ்ந்து வருந்தி யிருந்தவனாய், மகியின்புறு
நின்பத மேயடையோர் மருவுங்கதி யின்றிய நாயி
னையே, மிகுமன்பத னுலினி தாட்கொடுந் மிஷிரார்கலி
நின்று மெடுத்தருளே. 4

விடம மாம்விட யந்தனின் வேட்கையை விடுத்தே
யுடலை யானெனு முளமொழித் துயர்பர வொளியிற்

றிடம தாய்நிட்டை யடைந்தனு தினம்பர மான்ம
நெடுவிஞ் ஞானங்கொண் டவித்தைகா ரியமய னீப்
[பாய். 5

பஞ்ச கோசத்தில் யானென தென்னவே படரு
நெஞ்சை நீத்தெந்த ஞான்றுநிர்க் குணவறி வருவாய்
நெஞ்சி லேயிலங் கனந்தசத் தியவொரு நிறைவை
யஞ்சி டாதன வரதமு மகமென வறிநீ. 6

நீர்பேதம் பன்மையினை யினன்றனக்கு நிகழ்த்தியிடு
நீர்மை போலு, மார்குடங்க ளாதிபன்மை யம்பரத்திற்
காற்றியிடு மதனைப் போலுஞ், சீர்சருவ காலமவி காச
மெனச் செறிநினது மதிச்சான் நிற்கே, யேர்மதியின்
பேதமது பன்மையினை யியற்றுமென விதயத் தோர்
வாய். 7

சூரிய னொளியை யொப்பச் சயம்பிர காச மாகி
யேர்வி காரி யாகி யிருக்குமுன் னாலெஞ் ஞான்றுஞ்
சீருல கினர்தஞ் சித்த சரிதத்தைத் தெரித லாலே
யாரசம் சாரி யென்றே யறிகுதி மைந்த னேநீ. 8

விடயங்க ளவற்றாற் புந்தி விரும்பியே யுபரா கத்தை
விடயநிச் சயத்தை யாற்றி விளக்கிடு மதனாலேயே
விடயங்கண் மதியி னுக்கு விளங்கிடும் விளங்கா வாசு
மடர்பரி னாமி யாசு மாதலாற் புந்தி மைந்தா. 9

மதிவி ருத்திகள் சந்தத டலருந்தன் னொளியா
லதனி னாலவி காரியிவ் வான்மடல் லொளியும்
விதமு றும்பரி னாமிய தாசுமேல் விரியும்
மதிவி ருத்திகண் ஞாதவஞ் ஞாதமாய் டலரும். 01

பரிசுத்த வறிவா முன்னாற் பகலீர வுளத்திற்
பாயுஞ், சரிதங்க ளெவையுங் காணுந் தகைமையா
மதனி னானே, யெரிபுத்திப் பகுப்ப தான வியல்பு
னக் கிலதெப் போது, முரமந்த வேது வாலே யொப்
பிலா யுளத்தி னேடே.

11

விடயமது தமிழ்விடயத் தன்மையது மெவ்வகை
யால் வெளிய தாகுந், திடமதிகடமின்மாட்டுமையின்
றித் திருசியத்வஞ் சித்த மாகு, நெடியவிது வெதனா
லிங் கதனானே நிகழ்மதியின் விருத்தி யாவும், படர்விட
யத் தன்மையதாற் குடமாதி கடுப்பப்பர விடய மாமே.

அன்னியமா மதனி னு லனவரத மெதனி னு லறிவ
தாகுந், தன்னியல்பை யதனி னு லறியாத தன்மைய
தில் விடயம் யாது, மின்னவகை யன்னியத்தா லிவ்வு
ளங்க ளிலங்கியிடு மியல்பி னாலே, தன்னியல்பை யறி
யாத தன்மையதாஞ் சகவிடய மவைகள் போன்றே.

அனவரதம் விவகார தசையதனில் விடயவா கார
மாகி, மனும்விருத்தி யொருவகையாய் மனந்தனக்கு
மருவுமதை விடய மாக்கி, நனியகமென் றுன்னுமற்ற
விதமாயும் விருத்தியொன்று நனுக லாகுந், தனதொ
ளியி லிலங்கலான் மதிதருமந் தனக்கிலையென் றுளத்தி
லோர்வாய்.

14

தனதி னியல்பான் மனத்தினுடைத் தனது
குணமாயினும்புருடன், றனது தரும மெனப்பிறங்கு
மெதனா லதனாற் றானென், மனதின் விருத்தி யிது
தனையே மடமை மிசுத்த மகியோர்கள், பினம தில்லா
வான்மகுண மெனவே பிறழ்ந்திங் கறிகுவரால்.

15

உலகினர் தமைமோ கிக்கு முயரதூற் பவித்தி
டாதே உலகரித் தொழில்க னொன்று மனுபவித் திட
லொ ணுதே, யிலகது வான்ம தன்ம மெனக்கொள
லிலதெஞ் ஞான்று, பலவிட யானு போகப் பயனில
தாமக் காலே.

16

மனந்தனக்கு விடயவுரு விருத்தியொரு வித
மாயே மருவு மாயி, னுனுங்குடங்கண் முதலிபன
வொப்பாகு முளவிருத்தி யகனை நாடிப், பனும்புரு
டன் றனதுணர்வும்பரிணமமதுதனைபெற்று தாயின்,
மனுங்குடங்க ளாதிபபோல் விருத்தியதே மருவுமென
மதித்தி டாயே.

17

அறிவானு மறிபொருளு மாகியநல் லான்மாவும்
புந்தி தானுஞ், செறியானென் னபிமான மதுவாத லில
தாகித் திதிப தாங்காற், றிறமான வபிமான வழித்
தாய விவகாரந் திகழ்வ தான, நெறியிதை யொரு
ஞான்று முலகிலுள நிகிலருமே மருவி டாரே.

18

நோக்கு கின்றேன் யானென்ன முன்னநுண் மதியி
னுன்னி, நோக்கிடும் விழியைப் பின்னர் விடயத்தி
னுழைவித் தாற்போற், கேட்குத லாதிபான கிளர்
வெளி யாதி யின்ற, னீக்கருங் குணங்க ளுடு நிலைமை
யித் தகையே யன்றே.

19

ஒருவரு மகங்கா ரத்தை விடுத்தொரு பொழு
துஞ் செய்யு, மருவிவ காரந்தன்னை யடைந்திட க்கி
லத் தின்றூந், தெரிதரிவ் வேது வாலே திகழ்விவ கார
மார்க்க, மருவிட வேதுத் தன்மை மதிக்குறந் திடம
தாயே.

20

சித்நுரு வ்யிர்க்குணமோ திகழ்மதிக் குணமோ வன்றி
மெத்திரண் டிண்குணமோ மேவுமில் வகங்கா ரம்மென்
றுத்திக னோடும் வீட துறவொரு மயல தில்லா
வேத்தன சீலராலே யீ துநன் குளத்தாற் காண்க. 21

குணம தாகிற் புருடனுக்குக் குறைவு புரியு மகங்
காரங், குணம தாக வொருபொழுதும் விடய மாதல்
கூடாதங், குணம தான தருங்குணியைக் குணியின்
குறைவில் லவயவத்தைத், துணியை தாய்விட் டன்னிய
மாய்த் துலங்கி யிடுத விலதாலே. 22

குணிக்குக் குணத்தி னதுபேதங் குறிக்கி லொரு
வத் துவினாலு, மணிசெய் தேச மதனாலு மாத வில் திங்
காதலினும், குணியி லிருக்குங் குணங்குணியாற் குணி
யின் குணத்தா லாயினுமே, யணுவ தேனும் விடய
மது வாவ திலையென் பதுதுணிபே. 23

அனலிடத் திருப்பதாய வனற்குண மொன்றற்
கொன்று, தனிவிட யமதாற் தன்மை சார்ந்திட வில
தெக் காலுந், தனதுகண் னுளகுணத்தைத் தன்குண
மதனாற் பூவி, லனலதும் விடய மாக வாற்றிடும் வளன
தின்றே. 24

அரித்த மாம னுன்மகுண மாகுங் குணத்தி னீட்ட
மெதைச், சனித்த வில்லா வான்மகுண மாகச் சாற்
றுங் கணதமுனி, தொனித்த நெறியா லதுதீனயுந்
துடைத்து விடுத றாய்மைபதா, மரித்த குணத்தா
னித்தமதுங் குணியா யிடுத லணுகாதே. 25

அம்பார் தனக்குச் சனித்தலை மறைக ளளவறு
முறையறை தலினு, லம்பர மரித்த மாகுமென் றறிக

வருங்கண புக்கின்மா மதத்திற், பம்பிய வரித்த குண
நித்தப் பொருளைப் பயிற்றிடக் குணியதே யாக, "வம்
பர மதனை யலதொரு வுவமை யறைந்திடற் கில்லையே-
யாமால். 26

மனமொடு புருட னேனும்ப் புருட னவனொடு
மனமது வேனுங், கனமுச லமொடு ககனம தேனுங்
கம்மொடு முசலம தேனு, மனுநல யோகம் வியோகம
தேனு மருவிடவிலையிவ னெதனற், பனுமவ யவிக்வ
மவைகட்கு நீக்கப் பட்டுள தாதலின் மாதோ. 27

உலகினிற் பழுதை சூடமுத லனசா வயவங்க
னொன்றினே. டொன்றா, யிலகிடக் கூடு மியல்புள
விது திருட்டமற் றிதனையே யிணையா, யலகிவித் திரு
ட்ட மதைவிடாப் புருட னைதி ருட்டமா மதைபுங்,
கலகமில் கருத்திற் சுயமதாய்க் கருதிக் கறைபறவிருத்
தலு முரித்தே. 28

அவயவப் பொருளு மவயவ மிலதா மவைபொடு
மவயவ மிலது, மவயவப் பொருளா மவைபொடும்
யோக மதுவில தாகுமே யதுதான், புவியினிற் றிருட்
ட மெதனிநா விவணம் பொருந்திடு மதனிநா னமுன்,
செவியுறக் கூறு மது விகத் திதமா மென்றுசுந் தையின
றிந் திடுகீ. 29

அவயவ மில்லா வெல்லா வரும்பொரு டமக்கா ரோப
வயவ விடத்தில் யோக மணுகுவ திலதெக் காலும்
புவியிற்கற் பிதம தான பொருளினி னிலைமை யாக
வவமுறும் பொய்யாம் புந்தி யதிதிட மாத லாலே. 30
மறைமுடி மதத்தில் வேத மருமம தறிந்த மேலோ
ருறுமுல கெவைக்கு மூல மாகியுள் ளுணர்வே மெய்யா

யறையொரு பரம வான்ம பதத்தைநித் தியம தாயே
மறைமுடி யதனிற் சொல்வர் மற்றதை யறித்த மாயே.

நண்ணுமத னானேயே தருக்கருக்கு நாசகுண
நழுவா வத்து, திண்ணமது வாகவொரு திருட்டாந்தஞ்
சிறிதேனுஞ் செறிவ தின்றும், வண்ணமது வாகயாம்
வழங்கியதே வண்மையா மதனிானே, யெண்ணுநித்த
மரித்தகுண மதானே குணியாவ திலதெக் காலும்.

அறிவுருவின் குணமாத லெதனிது லன்றாகு மக
ங்கா ரந்தான், நிறவிடய மதுவாதற் குரியதாய்த் திக
முமிகழ் விடயா கீர்தி, யறவிளக்கு மதியினது குணம்
போன்றவ் வகங்காரசு மதற்கு மேலோய், செறிவிடயத்
தன்மையுள தாதலினுந் திருக்கினது குணம தாமோ.

விடயந்தன துருவொன்றிடும் விரிபுந் தியின் குண
மொன், திடர்புந் தியி னதுவாமகந் தையதொன்றிரண்
டனையுந், தடையொன்றற வறியும்மெவ னவிகாரசுந்
புருடன், திடமிங்கிவன் சிவனாமெனத் தெளிவாயறை
சுவமால்.

4

அற்றே லுட லகமாயுழ லறிவினை யெவணஞ்
சொற்றீர்பரமான்மாவெனச் சொலுவோமெனவினவிந்
கற்றேய்கச டுறுமாறிது குறைவேகழ றிலம்பா
நற்றாய்மறை யதுவும்பொரு ளிதையேநவில் வதனல்.

கருதுதற் கரியன் கருத்தினுக் கிலேநற் கருதுதற்
கல்லன யெனவோர், திருவது விதுவோ டெதுபர மத
னிற் றிகழ்து வேயொரு வனெனச், சுருதிக ளிவற்றிற்
றிருக்கிது தனக்குத் தாய்பர மான்மமெய்ப் பதமாம்,
வருமொரு பான்ம விரிவது வாக வழங்கிடப் படு
மென மதியே.

36

எதுவெந்த ஞான்றும் வாக்கா லிசைத்திடற் கில்
லாதாகு, மெதுவெந்த ஞான்று நோக்கா னோக்கிடற்
கில்லாதாகு, மெதுவெந்த ஞான்றுங் காதாற் கேட்ப
தற் கில்லாதாகு, மெதுவெந்த ஞான்று நெஞ்சாலெண்
ணிடற் கில்லாதாகும். 37

வாக்கொடு நயன மாங்கே வன்செவி மனமுந்தா
மும், போக்கறு மெதனிணை பொலிந்துசென் றிடு
மெப்போது, நீக்கமில் பரமமானபதமதேநீதானென்ன
நோக்குதி யெனவே வேத நுவன்றதிங் கதி காரிக்கே.

மறையிவை பரம வான்மெய்ப்பதத்தின் மானம
தாகச்சிற் சிலவே, யறைதர ஸாய வெம்மின லீண்டு
வருமணி மாதிய குணமா, ரறிவுரு வான சத்தெனப்
பூர்வ மறைத்திடு மதுவுடற் கரிநீ, செறிதர வாகு வா
யென வரிய, திருமறை முடியறைந் திடுமே. 39

எவ்வணங் குடங்க ளாதி யிடமிரு விசம்பி னுக்குச்
செவ்வவ யவம்வி காரஞ் செறிந்திடல் சிறிது மின்றா
மவ்வணம் பிரமத் திற்கிவ் வாருயி ரவய வத்தோ
டெவ்விகாரமதுமின்றாமெனுமொழி யமித்தைபாமே.

கரகாதி நிமித்தமத னாலேயே யெவ்வாறு ககனத்
திற்குக், கரகாம்ப ரமதுவெனப் பெயுஞ்சுலவு மவ்வா
றே கரிய தாகிப், பரமான்ம வறிவான சிவத்தி னுக்
கும் படிமீது படரு நாமம், புரவேது வதனாலே சீவ
னெனப் புகல்வதலாற் பொருந்து றுதே. 41

அக்கரம் பரம வான்மசத் தெனவே யறைதிரு
நாமமா ரெநன, லீக்கக னுதி சகமியற் றிடுத லிடையு
ப்பின் றன்னதாற் றலினூற், கக்கிய ளெகற் புக்கிடு மவ
னே கடமில் னுதயமா யின்பின், பொக்குறு குடத்திற்
புக்கபுட் கரம்போற் புந்தியின் மெந்தனே கொளுநீ.

அம்பர முதல வாய்விச் சகங்க ளரும்பர மான்ம
னி நிருந்தே, பம்பிடு மெனவெச் சருதியின் முடிகள்
பகர்ந்திடு மவைகளி னாலு, மம்பரு மிகமு முயிர்களும்
பரம வான்மதத் துவமெனச் சொல்லா, வின்புறு மபே
த மதியதே நிதமு மிலங்கிடப் படுமென வுணர்நீ. 43

படைப்பின் வாக்கியம் படைத்தல்செய் பரமது வாயிற்
கிடைப்ப தின்றிமெய்ப் பயனில தாகுபே கிடக்கும்
படைப்பு றுஞ்சக மிவ்வணம் பரமனி னெனக்கேட்
டிடப்பெ றும்மது புருடனுக் கின்பயன் பயவா. 44

அளவறு முறைவி கார மநித்திய மெனவுஞ் சீரா
யுளவொருசத்தேமெய்யாமெனவுமொண்மறைகளாலே
யளவறு விதம தாக வறைந்திடு மதனி னானே
விளிவுல கினுக்குற் பத்தி விதேயமன் றறிய வேண்டும்.

அப்பொரு ணியா கின்றனை யெனவே யளவறு
முறையறை மொழிகள், செப்புல குதய மாத்திர விதி
யிற் செறிந்திட வில்லையெஞ் ஞான்று, விப்புரு டனுக்
குப் பரமநல் லான்ம பதவெழின் ஞானமா மிதனை,
யொப்பறு குமர வுதயம துஞற்று மப்பொழு தொன்று
மென் றுணர்நீ. 46

எவ்வுயி ருளத்தி னூடு மெழுந்திடும் விருத்தி யாது
மெவ்வவி கிருத னான புருடனிங் கறிகு வானே
வவ்வவன் பிரம ரூப னாவெனன் றெதுசொற் றேம்பா
மிவ்வண மதனைத்தாபித் திட்டன மெனவேயோர்வாய்.

மதிக்கரி சிவத்தி னின்று மகரமா வுததி மானுங்
கதிக்கறு பேத மேயெக் காலுள கடக்கம் போன்றன்
றுதிக்கில வதுநீ யாவா யடைவன்முன் னுரையி னேடு
விதிக்குறெவ் வண்மஞ்ஞான்று விரோதம தடைந்தி
[டாயோ. 48

இம்மொழி யஞ்ஞா னத்தை யிரித்துமெப்ப் பிர
மந் தன்னைச், செம்மையின் விளக்க லாவ தன்றுசெப்
பெதனி னாற்கே, ளம்முபா சனைபாங் கன்ம விதிபர
மதனி னானே, சம்மத வெமக்குச் சாற்றும் விரோதஞ்
சற்றணுகு றுதே. 49

மின்மன முதலிற் காரண திருட்டி விதித்திடும்
பிரதிமை யதனிற், றன்மதி யொழித்துக் கடவுடன்
மதியை யாற்றிடச் சாற்றுமெவ் வணந்தான், றன்மய
வுயிரி ல்வணமாகத் தத்துவ மசியெனு முரையாற்,
சன்மயப் பிரம மதிசெய நிதமுஞ் சாற்றிடப் படுமிது
திடமே. 50

அல்லதும் மொழிக ணீபென் பதத்தினதருத்தந்தனை
நல்லரும் பிரமமாக நவின்றது குணவா தத்தாற்
கொல்லரி தேவ தத்த னிவனெனக் கூவிற் பிதி
யில்லெழிற் புருடன் றன்னை யியம்புவ ரெவணந்தானே

அல்லது குலிச னாகுவை யரியே யாகுவை யென
வுரை தரல்போ, னல்லொரு சிவமே யாகுவை யென
வே நவின்றது துதியையே நாடி, யல்லதீவ் வசனஞ்
சத்துரு வதற்குத் துவம்பத வரும்பொரு ளான, நல்ல
தத்துவத்தின் றன்மையே நவின்றதென்பதற் குறை
யெதோ நவிலீர். 52

அருமொழி யதனி னீயென் மொழிபறை யுயி
ரெக் காலும், பரமநல் லான்ம னுபப் பதியென்மெய்ப்
பொருளே யாயிற், றெரிதர் லிலது தன்ன துருவமே
னிவன்றான் செப்பீர், பிரிவறு மொழியாற் றோதிப்
பித்தலே யாமெ தாலீல. 53

காரண மிதன லேயே கருதது நீரென் வாக்கு
மாருயிர் பிரம மென்னு வறைந்தி லீயகாலே
யாரண மொழிகள் வேறு யாதுதான் காண்லாகுள்
சீரவை தமையு மிந்த நெறிகொடே தெரிய வேண்டும்.

நீமொழி மொழியெ தாலே நீயது வானாயென்னுந்
தாமொழி யதற்கு வேற மதனின்று சொல்லும் பார்வை
நேமநற் பரம தின்றா நிமலசத் துருவந் தானே
சேமசத் துருவ மென்னுச் செறியறி வுறுத்த லாகும்.

உளமா திகளி லம்மொழிக ளவற்று லென்றென்
னெலியதுவாந், தளராத் தலைமைப் பதத்ததனற்
சாற்றுந் திருட்டி விதித்துளதாந், தெளியிவ் வசன
மதனுடு தெரிக்கும் விதியவ் வணமிலதா, மொளி
செய் ய த ன லிவ்வுரையவ் வுரையி னின்று மன்
னியமே. 56

இரவியு மனமும் வானு முதலிய விவைத மக்கு,
வுரையவை சத்து ரூபத் தன்மையை யுரைப்பதின்றே,
பிரமத்தின் றிருட்டி யோடு பெரிதுபா சனையே செய்
யத், திரமன முதல வைக்குத் திகழவை மொழித
லாலே. 57

கரக மண்ணினிற் பிறிதிலை கருத்துமுன் னது
போற், பரம சத்தினிற் பிறிதிலை யெனவத்துப் பாத்வ,
முரையு ஞற்றுவை யெப்பொழு தப்பொழு துனக்கு,
வொருப யனுமில் விதியொலி யென்றெனு மொலியே.

மனமு தலன வேற்றுமைச் சமமரு விடலாந்
பனும்வி தியொலி யென்றெனப் பகரொலி பாறி

சனகமென்றுறுஞ் சத்தொடுஞ் சம்பந்த முறுமேன்
மனமு தலன பொய்யெனப் புடம்வழங் கியதே. 59

ஆகுமேற் சிவசி வர்க்கு மதிபுட மதுவே யாகு,
மேகவேற் றுமையி னாலே யியம்பது நீயென் னீது,
மேகவேற் றுமையை யேயுமிவ்வுட லிறைக்கு மெவ்
வா, றுகுமா றில்லை சொல்லீ ரசத்தியத் தன்மை
தானே. 60

காரண மதனை யோதும் பதத்தொடு காரி யத்தை,
நேரிசை பதமு மொன்றா நிலைக்கள மன்னு மாயிற்,
காரிய மதனின் மித்தைக் கருத்தது முதிக்கு மக்கா,
லேரிமண் ணிக்கு டந்தா னெனுமுரை யிவையிற்
போன்றே. 61

அளவறு முறையின் மறைகளின் மனம தாதிய
வவற்றினுக் குளதாந், தெளிசிவ மதனி னிருந்துதித்
கூடுத றெரித்திடப் படுமத னாலே, களிசம மான வேற்
றுமை யாலுட் கருத்தனங் ககனமா திகட்கு, விளிவு
றும் பான்மை பொருந்துமென் பதுநேர் வெளியது
வாய் விளங்குகுமே. 62

உலக காரண மாகிய சிவத்தினின் றுடலுறையுயி
ரீதிற், கிலகு மாமறை யவைகளி னாற்பிறப் பியம்பிட
லிலையேயா, மலைம னாதிவி காரங்க ளாருயி ரதுதனக்
கதனாலே, யலைவி லாதநல் லறிஞர்க ளனுதின மய
லென வறிவாரே. 63

நோக்கும்விக் கிரகமாக நுவலுமெவ் வக்கரந்தா
னாக்குமில் வம்பராதி யகிலத்தை யதுவேதன்னா
லாக்கிய சகத்தினாடு முட்செலு மதுதனக்கே
சுக்குமச் சிவனெஞ் சருதிக ளோதுமாதோ. 64

உரைதரு மதனி னானே யுடலுறையுயிர் தனக்குப்
பிரமகா ரியம தென்னப் பிறிவுறு மதியதின்றும்
புரையறு மெதனி னானே காரியம் பொருந்துறாதாய்
விரிவுறும் விபின்ன புந்தி விகற்பமா யடைந்திடாதே.

தப்பிலத னானீண்டிவ் வுயிர்தனக்குத் தத்வமசி
முதலி னூடு, மப்பரம வான்மபத மதனேனும் வேற்
றுமைய தபின மாகச், செப்பவுறும் பொய்ம்மை
யெனும் புந்தியது சிறிதேனுஞ் செறிந்துறாதா, முப்
புதக மெனவுலகி லுரைதருமவ் வுரைகளினி லுணர
லாமே. 66

பரசிவ காரி யத்வம் பாரிலிவ் வுயிர்த னக்குத்,
திரமுறத் தவிரு மாறு செய்திடப் பட்ட தெத்தா,
லுரைதரு மத்தா லீந்த வுடலுறை யுயிர்க்கெஞ் ஞான்
றும், பரசிவ வுருவ பேதங் கிஞ்சிலும் பற்றி டாதே. 67

சீவன் றனக்குஞ் சிவந்தனக்கு மணுமாத் திரமுந்
திகழ்தம்பான், மேவுஞ் சிறப்ப திலதாகி மிளிரு மாயி
னஞ்ஞான்றிங், காலை யதூநீ யெனல்போல வடைவ
னெனவே பறைத லுறுந், தேவமறையின் றிருமொழிக
னென்னே திரட்டப் புகன்றனவே. 68

உயிரொடு பரற்குத் தம்மி லுள்ளதாம் பேத
மான. தயரணு வளவ தேனு மிட்டம தாகு மாயி, னுயி
ரொடு பரற்குப் பேத மொழிக்குமுட் கருத்து மேய,
வுயர்மொழி யவைக ளாலே யொழித்திடற் கொண்ணு
தன்றே. 69

எதன தெக்குணந் தன்னிடத் திவண்டன்
லுறுமற், றதனி னாலுள தன்றொரு பொழுதுமங் க்தன்

றன், னுதிநிராகர ணஞ்செய லுரையினு லிலதா, மெத
னிணுலந்தக் குணஞ்சக சமொடிருந் திடுமோ. 70

எதனால் வசன மான வது மவபோ தகமா
யேயாகு, மதனா லேயே வத்துவினை யயலா யாற்ற
லணுகாதாந், திதிநா சமதாந் தோடபய மதனாந் நிகழ்
வத் தொலிவசத்தால், விதமார் சகச குணமதனை வீட
லிலதென் பதுதிடமே. 71

எதனா லீவண மதனாலே யெழிலார் வீடய குணம்
வீடய, மதனோ டான்மா வதுதனிலே யறிவி லாதா
னவனாலே, யதிரோ பிதமா மப்புவின்கட் பூவின் குண
மா மதுபோன்றே, யதுநீ யாவா யெனுமொழிதா
னதனை யழிக்கு மெனவறிநீ. 72

அதனா லேயே யவ்வசனந் திருட்டி விதியின் பர
மன்றாந், துதைமா குணத்தின் வாதபர மன்று துதிவா
தமுமலவா, மிதுதா னீண்டு தேகமுறை யியமா
னனுக்கு பாசியெனா, வெதனால் விதிய தியம்பவிலை
யதனா லெனவே யறிவாயால். 73

உலகின் காரண மாகிய வுண்மையே யுபாதியின்
வசத்தாலே, யிலகுஞ் சீவனென் றொருபெய ரிசைந்
திட லாயிடு மிதனாலீன், டுலகின் காரண மெனவுரை
சத்தினுக் குயிரின துருப்பான்மை, திலக மாமறை
யியம்பிட லிலையெனத் தெரிந்துளந் தெளிவாயே. 74

அணிமாதி குணமுடைய வகிலகா ரணமான வதந்
குச்சீவ, னணிநுபத் தன்மையினை யருமொழியு மறி
வித்தே யணுகு மாயி, னணிமாதி குணமறைவ ததனா
லிந் சிவந்குமித்தை யதுவே யாகு, முணர்வாயல் லது
சீவ னுருப்பான்மை யிவந்குமித்தை யுளதா மென்றே.

தேசத்தனைச் சிவன தென்றறையு
நீசத்தது வென்னுமிந் நேர்மொழியா
லாசிற்றுயிர்க் கிட்டம தாங்குடும்ப
பாசத்தை யறுத்திடல் பண்ணிலதே.

76

நீயா யுள்ளா பெனும்பதங்க விரண்டு நேர்ந்த
பினமதுவென், மாயா மொழியி னெடுமருவி யதுநீ
பெனவே மலர்ந்திடுமார், தூயோய் பெயர்ச்சொ ரொழி
லினெடுந் தொடர்ச்சி யதனைத் தொடர்ந்திலகுஞ்,
சாயா விதனாற் சாந்தியுறும் பொழுது போகஞ் சார்ந்
திடுமே.

77

இயங்கா நின்ற பெயர்ச்சநா நெனிணுந் தொழில
திலதாகி, நயங்கான் றிடுஞ்சிற் சிறிதேனு நவிலுமாற்ற
லிலதாகும், வியங்கோ ளாதி யிவைகளினில் விளம்ப
வுரித்தாம் விதியாதி, மயங்கா ஞான சனகமிது வெதன
லெனவே மதித்திடுநீ.

78

நீயெனு மதனி லேயே முன்னிலை நியம மாகத்
தூயவின் முனியுஞ் சாரச் சூத்திரத் தருளி னானிங்
காயநல் லதனி னுனீ யசியெனும் பதங்கண் முன்ன
மேயபின் னசியி னெடு மதுவெனன் மிசிர மாமே. 79

தனயன் குருவா லெஞ்ஞான்று சாற்றப் படுவ
னீயாவா, யெனளிங் கென்னு வேனருளா லியம்பா
பென்ன வஞ்ஞான்றே, வினவ வேட்கை தனையுறுவன்
விளம்பு மணிமா தியகுணமார், கனவுண் மையதே யா
வாயென் றருளுங் கருணைக் கடருளே.

80

நீயெனுந் தொனியி னுலே நிகழ்த்திடு மதற்கு
மெத்தா, லேயது வென்னும் வேத விரும்பொருட்
டன்மை தன்னை, யாயநன் மொழியும் போதிப்பித்திடு

மதனி னானே, நேயசத் ததற்குச் சீவத் தன்மையை
நிகழ்த்தி டாதே. 81

சீவன்றனது விர்தியங்க ளெந்த ஞான்றுஞ் சிறு
விடய, மேவியலையு மியல்பாயேயதனா லிவன்றன் மினி
ருநவ, மாவவறிவ தின்னதனா லதுநீ யசியென் மொழி
யாலே, மேவவறிவிக் திடப்படுமென் றுளத்தின் மிசை
யே கொள்ளுதியால். 82

வேளிமுக மூதலவாக வெகுமறை வசனத் தோடு
முளம்விட யமகி னாவய் நதியினி லுடற்றல் போல,
வுளமது தன்னா லீந்து பொறியொளி யொடுக்கல்
போன்ற, வளவறு மிருதி யீதின் மானமென் றறி தி
நீயும். 83

இம்மாத் திரத்திற் பேதமுள தினிய வுயிர்க்குப்
பரமான்ம, சின்மாத் திரத்தி னொடுமெனவே செப்பா
திதனை யொழிந்திடுநீ, நான்மாத் திரத்தை யுபதேச
நவிலு முனம்பின் னனந்தலையுஞ், சன்மாத் திரத்தி
னிவனயலன் றெனவே சாற்றக் கேட்பதனால். 84

விரும்பிக் குருபோதனை யான்ம விமல ஞானம்,
பரம்பொற் சீவத்தன்மையு மென்றும் பகைய தின்
றாய்க், குரம்பைக் குளனுக்கில் விரண்டையுங் கூற
லாகூந், தரம்பெற் றவரிரகு நந்தனன் றன்னின்
மாதேதா. 85

சத்துபா சனையு யிர்க்கு விதித்திடுந் தகைமைத்
தாயே, மெத்துரைக் கருத்தமெற்கு மினிர்ந்திடு மதனி
னானே, சித்துயிர் பிரம ரூபத் தன்மையைச் செறிய
வேபோ, தித்திட லிலையென் முன்னந் தெரித்தது
தெளிவின் றுமே. 86

சத்து பாசியென் நிவண்மறை சாற்றுத லுனக்
கின், றத்து நீயென விம்மறை யறைந்திடு மதனும், சத்
து பாசனைக் கருமத்தின் விதிநசைத் தகைமை, மெத்த
வேயிலை யென்பது மித்தையன் றுணர்நீ. 87

அதனினல் வரவை யெவணிநூந் தேனு மாற்றி
டப் படுமென வாயி, னதுபயன் சிறிதுந் தருவதிங்கிலை
புன் னலைமனப் புருடனா லுஞற்று, மதுதனக் கெத
னான் மறையினம் றகைமை யனுகிட வில்லையா மென
வே, முதுமறை யறிபு முதுவர்தம் மொழியு முள
தென மனந்தனி னுணரே. 88

இத்தநன் மொழியுந் தன்னரும் பொருளை யின்
புறப் புருடனின் பொருட்டாய்ச், சந்தத மறிவித் திடு
வதந் கரிய சமர்த்தமென் னின்றடா வெதனான், மந்
திர மறைய தறைந்திடா திருந்து மற்றிடத் திருந்
தொரு விதியின், றந்திர வரவை யுன்றனான் மிகவுந்
தகுந்திடப் புரிந்திடப்படுமே. 89

சுருதநன் மொழியை யொழித்திவண் மீண்டுச்
சுருதமி லாதகந் பனையுஞ், சுருதியின் பொருளைக் கற்ற
நந் றவர்கள் சொற்றசம் மதமதன் றகனும், சுருதியிற்
பிரிய முறுமரி யவனும் சுருதியின் வதனதின் றெழலை,
யரிதுற ஷளத்திற் கொள்ளறெள் ளிமையா மசத்
தெழல் கொளறெளி வலவே. 90

மருமறை புருடன் றனக்குவெஞ் சனன மரண
கா ரணமதா யனர்த்தம், புரிதரு முடனி னகமெனு
மதியைப் போக்கிச் சன் மயமதாஞ் சிவத்தின், பெரு
மதி யதனைக் தெரிதரத் தருகும் பிரிகரும் புருடனுந்

குரிய, பெருமித மதன்றன் பொருட்டதே யாகிப்
பிறங்கிடு மெனமனத் துணரே. 91

அதுநீ யாவா யடைகுவனென் றறையப் படுமா
வாக்கியத்தாற், நிதமா யெஞ்ஞான் றறியும்வணந்
தெரிக்கப் படுவ னஞ்ஞான்றே, யதமாங் காய மதி
லார்ந்த புருடன் றனது வறிவிலதா, மதியா ததுமன்
மடிந்திடுகு மெனவே மதியிற் கருதுதியால். 92

புருடனுக் குடற்கட் பொருந்துநா னெனுமிப்
பொய்ம்மதி யதனைமெய்ம்மறைதான், றிருடம துட
னிங் கொழித்தில தாகிற் றிகழ்சுக துக்கமாம் பயனே,
புருடரு மகமென் றிடுமதி யேதுவுடையபுற் கருமமார்
கதியை, மருடரு பாத்தின் வசமது வாக மன்னியிங்
கனுபவித் திடுமே. 93

தத்துவ மசியென் றிருமொழி பிரமந் தனதுபா
சனைபுரி கரும, மெத்தவும் புகலுந் தத்துவ மெனநன்
மெய்யிக் கியமிழற் றிலதேற், பத்தியொ டரிய சத்
துபா சனையைப் பயின்றிடு பவர்க்குமீமற் பவிக்குஞ், சத்
தியப் பலன தெத்தகை யெனவே சற்றுவி சாரமே
புரிவாம். 94

மத்திய குண முடைய மனுடனுக் கரிய தான
சத்துபா சனையி னாலே சத்துருத் தகைமை மேவா
தெத்தகை யவனு மீண்டு வெவ்விதத் தினுந்தா னாகச்
சித்தமா கியசு பாவஞ் சிதைத்தில னெதனி னானே. 95

சத்துபா சனையி னாலே சத்துருத் தகைமை யிற்
தச்; சித்துயி ரடையு மாயிற் செறிதன துருவிச் சீவன்,

மெத்தவும் விடுவ தின்றே மெய்யிக் கியஞா னந்தா,
னெத்தினு லிருவ ருக்கு மியைந்திட லிலது தானே. 96

இயல்ப தாகிய பிரகிரு தியைவிடுத் திரதமொ
டிபைபான, வயமதாயது கனகத்தின் றகைமையை
யடைந்திடு மதுபோல, நியம மாகிய சத்துபா சனை
யினு னிமலன துருவாக, நயம தார்புரு டனுமன வர
தமு நண்ணறிண் ணமதாமே. 97

இரத மும்மிக விரும்பின தவயவ மிதைமறைத்
திருந்தேபின், நெரித ழலினல் லனுக்கிர கமதடைந்
திரும்பினிற் பொனின் பான்மை, யொருதிண் ஞா
னத்தை யுதிதரப் புரிந்திடு முயர்கன கமதாகக், கரு
திற்புல்லிய வயம்பொருந் துறலெந்தக் காலத்து மிலை
யாமே. 98

சுதையுஞ் செம்பொனு முதகத்தி னவயவஞ்
சுத்தவெள் ளியதாதா, மதனு றுப்பையு மறைத்தய
லறிவினை யரியவெண் பொனினூடு, முதகந் தன்னினு
முதிதரப் புரியுமிங் குண்மையில் வணம்போல, முதுவி
ரும்பினின் மாழையென் றிடுமயன் முழுமதி யுள
தாமே. 99

இழியயந்தனக்குப் பொன்மையிரதவி ரியவிபாக,
மழிபவு மழியுங் கூடு மதுமிகத் திண்ண மாக, முழுவ
தும் பிரியு மெத்தான் முதுதொழி லினிலுண் டாகு,
மழிபொரு ளாதித்த மாமென் பதுபிர சித்தமாமே. 100

முன்னில தமுதத் தன்மை யிவனது முடிவின்
முலந், தன்னுபா சனையி னுலே சாதிப்பன் வேள்வி
போல, வென்னிலத் துறக்கம் போலு மிதாமழிந்

திடுமெதாலே, மன்னிடு மசித்தத் தன்மை செயற்
கைக்கு மயக்க மின்றும். 101

ஒத்திலத் தரும மேய வுயிருக்குஞ் சிவன்ற னக்குஞ்
சத்துபா சனையினு லே சம்பந்தம் பவித்தி டாதாஞ்
சித்திரு வருக்கும் யோகஞ் செப்புத றகுமே யென்னி,
னித்தசை யோகத் தோடு நீள்பக னின்றிடாதே. 102

பலம தித்தகை சத்துபா சனையினுற் பவிக்கு
நலபு ருடனுக் கிதையொழித் தன்னிய நணுகா
தலைகு றைவற வதுவம லருக்கபி மதந்தா
னிலையெ லையிலாத் துகளுக ளிலங்கக்கண் டிடலால்.

அவ்வரை யதனி னானே சத்துபா சனைய தான,
செவ்விய தொழிலைச் செப்பும் விதிபரஞ் செறிந்தி
டாதா, மிவ்வுட னானு மென்று மெமதென்று மெண்
ணரின்ற, வெவ்வவி வேக மான மதியினை விலக்குந்
தானே. 104

சீவனைச் சிவனைச் செப்பிடும் பதங்கள் செறிந்திடு
மேகவேற் றுமையான், மேவிய சகல வுபநிடங் களிநு
மினிருப தேசமா மொழிக, ளாவதிற் புகன்ற நெறி
கொடே யறிஞ ளளவின்ல் லுத்திக ளோடு, மோவ
லில் லரிய மானம தோடு முற்றுணர்ந் தடைந்திட
லரித்தே. 105

வேருவில் வேடனா லளித்திடு மிழைசுசு வினுச்
குத்தன் னுதயாதி, தெரிவ தானவன் றிகழ்மொழி
யெனுமித்திட டாந்தமா மதனாலே, திரவி டாரியப்
பொருமனுந் தத்துவ மசியெனுந் திருவேத, மிருமஞ்

ஞானத்தை யொழித்திட லொருதலை யெனமலர்ந் துள
ஹமால். 106

யாதினு லீவண மதனினு லுனது யாக்கையில்
யானென ஷுதா, மேதமே மிகுந்த விருளவி வேக
மென்னுமித் துன்மதி விடுத்தே, யாதுதான் பரம வக்
கர மாகி யாண்டுமத் துவிதமா யிலகுந், தீதிலாக் குமர
வதைநின துருவாய்த் திகழுளத் தினிற்றெளிந் திடுநீ.

மனம தியொடு கரணங்கண் மருட்டம மலவா
மனிய சத்துவ மன்றிரா சதமன்று மகியும்
புனலும் வன்னியு மன்றலை புன்சமீ ரணனுங்
கனமு மன்றுமெய்ப் பரமநற் பதங்கரு திடினே. 108

மனப்ப கையொடு மதிபொறி மன்றிரா சதத்தின்
றனிப்பெ ருந்தமஞ் சத்துவ மகிசலந் தழுவின்
பனிப்பு றும்பவ மாணம் பரத்தின்பற் றிலதாங்
கனப்ப ரமவக் கரமுன துருவெனக் கருதே. 109

மதிபொ றிகளை விடயத்தி னபிழுக மருவ
விதிபு ரிந்தழி விடயங்க டம்மிலே விரியும்
புதர துதனைச் சாக்கிர மென்னவே புகல்வ
ரதுவ றிவெனக் கிலையென வகத்தறிந் திடுநீ. 110

தடையு றும்பொறி யுபரதி தீனையடைந் ததன்பின்
விடய மெய்யனு பவமதின் விரிந்தவா சீனயால்
விடய மின்றியே விடயதுல் லியத்தின்புன் விளக்க
நெடும தியினர் கனவென நிதநிகழ்த் துவரே. 111

ஆசு புத்தியுட் கரணக்கு விடய வாகார
வேசி னற்பிர தீதியற் றிலங்குமெத் திதத்வ

மாசு முத்தியென் நிதுதனை மலருவர் மனத்தி
னாசை யற்றொளி ரருமறைப் பொருளறி யறிஞர்.

இவண நன்முறை முறையின்றி யியைந்திடு நனவு
மவமு றுங்கன வறக்கமு மலைமதி யதற்கா [கின்
மிவனொ ருபொழு தினுமும்மை யவத்தைக ளெமக்
றுவமை யின்றிய தூரியனா யுளனென வுணரே. 113

மூட புந்திய னாற்றனி னனவதே முதலாக்
கூடு மும்மைபுங் கற்பிக்கு மதுதனைக் குறித்தே
பாடு நற்பர மான்மமெய்ப் பதமது தனக்கும்
பீடு றுந்துரி யம்மெனப் பெயரிதென் றுணரே. 114

துதிபி ரமத்தின் பதத்திற்குத் தூரியம தெனவே
யெதுகு றித்தபி தானம திதுபவித் திடுகு
மதுவ சத்திய மசத்திய வதன்குண மதனான்
மதிரி ருமித மதகரி மயற்செயன் மானும். 115

விடய மிர்தியம் புந்தியும் விரைமன மதனே
டடை ககனம தாதிமண் ணந்தம தாய்த்தோன்
றிடலு டைச்சக மிதுவசத் தியமென மறைக
டடைய றவுப மானநற் சதங்களாற் சாற்றும். 116

தீத திவ்வுட றனையெந்த வணந்தினந் தினமும்
வாத பித்தசி லேட்டும தாதுவே வகிக்கு
மோது முற்பன முதலொழி பவதியவ் வணந்தா
னீது லகனை யெரியிர வியுமிந்தும் வகிக்கும். 117

இவணமில் விரவி வன்னி யிந்துவென் றுரைத்த மூன்
பவசகத் திதியி னேதென் பதுபிர சித்த மாகு [றும்
முவமையின் மிருதி வேத முலகினல் வெளிய தேது
சிவமறை யசத்த தென்னாச் செப்பிய ததனை மன்னே.

எவ்வெழிற் சிவப்பு வெண்மை கருமையிவ் வருவ
மூன்றுஞ், செவ்வழ லாதி தம்மிற் செகத்துள ரறிவர்
தாமே, யவ்விது தைச சத்தோ டாப்பிய மன்ன மென்
னா, முவ்வகை யவையே நித்த மெனமறை மொழியு
மாதோ. 119

பொன்மய மாதி யான பூடண மாதி யெல்லா
நின்மல வணிமுன் னாம நிமித்தம தெனினும் பொய்
தன்மைய தாக வென்றுந் தடையற வறிய லாகு [யாந்
மின்மணி யணிமுன் புந்தி யிவண்பிறழ்ந் திடுமெதாலே.

கனக முன்மதி யதுபுரு டனுக்கெந்தக் காலு
முனிற் பிறழ்ச்சிய துடையதிங் கலவுய ரதனாற்
கனக முற்பொரு ளபிமதங் கருதுசத் தியமாய்
நீனையி வைதமில் விபர்யய மதுவிலை நீயே. 121

அணியாதி சமந்தழ லாதிய தாம நித்த
குணமாமத னாற்சட ராதி குலா விடுங்கா
ரணமா மருணாதிய மூன்று மரித்த மின்றூர்
துணிவாற்கன காதிய தோடு துலிய மாமே. 122

உவமான மிதுகொடு தீயுடு நாத னோடுஞ்
சவிதாவெனு மூன்றற் கரித்த மறைகள் சாற்றுந்
துவராதி ய மூன்றற் கரித்தமி றாய்மை யுஞ்சீர்
நவமாகிய நான்மறை நானு நவிலு மாதோ. 123

அனலாதிக்க கரித்தியம் யாது மறைக ளாடும்
பனுமீதத னற்றிருட் டாந்த மதாய்ப் பவிக்கு
நனிகாரியம் யாதுமெஞ் ஞான்று மரித்த மோத்தின்
கனமாந்துணி வாலது போன்றல கார ணந்தான். 124

புடவை தனக்குப் பொய்ம்மைதனைப் போதித்தி
டும் வேட்கைய னூலின், மடிய லுறுங்கா ரியமதனை
மருவா தொழிக்கு மதுபோல, நெடிய நூலின் சம
மாகி நிகழுமுன்றை நிலைநி றுத்திக், கொடிய கனலா
திபவதற்குக் கூறுமறைக னொழிவி னையே. 125

மேதினி யாதி யாக விண்வரையபர மான
விதுயர் பரத்து டைய காரிய மென்ன லாகும்
யாதினா லபர மாகுங் காரிய மழிய லாகும்
யாதினாற் பரம தாகுங் காரண மழியா தாமே. 126

ஆதலாற் பிரம மான சத்தசத் தாத லின்றும்
பேதமா மன்னி யங்கள் பெட்டெனல் சித்த மாகு
மாதலா லுதய முற்ற சகமசத் தென்ன முன்ன
மோதிய தென்னா லீண்டுச் சித்தமுற் றநூநீ யோரே.

முனம்பு கன்றிடு மேதுவி னுன்முளைத் தெழுந்த
மனந்த னக்கும சத்தியத் தன்மையே மருவு
மனந்தி னம்புரி சாரிதமும் பொய்ம்மையாய் வயங்கு
மனங்கு யிற்றிடு மதகரி மயற்செயன் மாணும். 128

ககன மாதிரி னின்றறி வினிநின் றுங் கருத்தி
னுக் கரும்வேத, மிகலு நீள்பிறப் பறைந்தில தாதலா
லெவ்வித மதனாலே, புகும காமன மிதனது வசத்தி
யப் புந்தியுற் றிடல்கூடும், பகவ னேமிக வுறுதிய தா
யெனக் கருனொடும் பகர்வாயால். 129

சாந்தோக் கியத்தின் சத்தமத்திற் சத்தாம் பிரம
மதினின்றும், போந்த பான்மை மனந்தனக்கு முயிர்
ப்பி னோடும் புகன்றிடலாற், சாந்த மாகுங் காரியத்
தின் றருமம் வாய்ந்த மனமிதற்கே, காந்தியான மெய்ம்
மைபது மெவணம் பகிக்குங் கழறுதிபால். 130

கரணம்முயிர்ப் பதனோடுநுண் ககனாதியி னோடுந்
தெருணற்பர மான்மாவெனத் திகழும்புரு டனிநின்
அருணும்ன முதிதம்மென வுயர்முண்டக மொழியும்
பொருணுங்கிடு மனமாதலிற் பொய்யாமென வுணர்நீ.

மனமோவன மயப்பான்மைய தெனவேமறை
மொழியு, நனியாதலி னாலேயுட லதுபோலநற் றிட
மாய்க், கனபூதமென் னதன்காரியங் கசடேயற வுறலா,
மனமானது வதனான்மலி பொய்யாமென மதிநீ. 132

ககனாதிய வுதயஞ்செறி யிவைபா வைபுங் கருதி,
லுகுமா பொய்ம்மை யெனுமீதினைப் பிரதிஞ்ஞையென்
அஞற்றாய், தகுமீநிநின் முதலில்லிலை யெனவேதுவ
தாகும், புகுபூடண மதுபோலெனல் புகல்வாயுவு
மமெனா. 133

கனகந்தனி லெழுபூடண முனமுண்டல கருதிற்
பினுநன்முடி வதிலிங்கிலை யெனபேரிழு தையதே [ஞ்
மனுமிவ்வுழி தனிணும்மிதை மாணும்மிவை யெவையா
சனிதம்பெறு நபமாதிக டடையில்லசத் தாமே. 134

கனகாதியி லுளதாகிய களிபூடண முதறன்
பொனின்வேறென வுளதாயிடிற் புகலும்பரி மாண
நனிகுடிட லிலதேனிவை தமிழாடிடி னலமாய்ப்
பனல்வேண்டிடுந் தடைபொன்றறப் படிமீதிது தனை
[யே. 135

கனகாதியி லுளவாதலிற் கனகாதிக டடமின்வே
றெனவேயணி முதலாயன வுளவேயில் வெதனாற்
றனியேகன கமதாதிய கொளலே தகவில்தா
லெனகாரண மதுவேரிச மிதில்வேறிழு தையதே. 136

தருகாரண மதினாமொடுருவந்தனி னேடும்
 விரிவேறென வுளதாகலின் வினாகாரியம் வேறே
 யிரிகாரிய முறுகாரண மிதினவேறதுங் கிலதா
 மருமாமதி யெங்ஙன்னுள ததுவாமிதை யறைவிர். 137

ஈண்டு வீரணந் தந்துபொன் மண்ணெனு
 மிவையே, நீண்டபாய்பட மாசமுங் குடமதாய் நிக
 முக், காண்டலாயது வுலகராற் கண்டிடு மதனால்,
 வேண்டு காரணங் காரியம் வேறிலை யறிநீ. 138

காரண மதனி னின்றிங் காரிய மனிய மின்றேற்
 பேருரு வாதி யாய பேதமும் பொருந்தா தென்ன
 ஆருன துணர்வு வாளா வுறுமுல கினர்க ளாலே
 காரண மண்ண பேதங் காணலாங் காட்சி யாலே. 139

உருவமு நாமந் தானுங் காரிய மொருந டற்குத்
 தெரிவது வேற தாயு நடன்றிக முனிய னென்னு
 மருவுத லேனின் றென்றே வினவிடின் மதிய ராலே
 யுரியவுத் தரம தீதை யுரைத்திடல் கடனதாமே. 140

சத்திலதிற் கெவ்விதமுஞ் சனனமது சம்பவியா
 தசத்த தாலே, சத்தவிசும் பிஞ்சுசம மதுபோலத்
 தோற்றமுள பொருட்குத் தானு, மெத்தவுற லிலதாசு
 முனமேயே மினிர்வதன லான்ம னேபோற், சத்தது
 தானிட்டமதா மதனாற்சத் தசத்தினுக்குச் சனன
 மின்றே. 141

கபிலரொடு மாசரிபே பஞ்சசிகா திகளாலே கழற
 லான, சபமதத்தைக் கிரகணமே புரிந்திதனைச் சொல்
 லுவா னொருவன் றுனுஞ், சபதமிது வொருபொழு
 துஞ் சத்ததற்குச் சனனமது சாற்றே னெந்த, நீப

மிலதாந் தத்துவமும் யானுரைப்ப நினைவினொடும்
வினவுவாய்நீ. 142

காரணமதனி லொருசிறப்பிலதாய்க் காரியமெது
விருந் ததுதான், பூரணச் சிறப்பைப் பொருந்தியிப்
பொழுது புகலது வேபொலிந் திலங்கு, மேருள விது
வெக் குற்றமு மற்றே யுளதென வெனக்கிலங் கடு
மாஞ், சீரிதிற் குறைக டெரிந்துளை யாயிற் செப்புதி
மெய்ப்படத் தெளிவே. 143

உள்ளகா ரியமெக் குணத்தொடுந் தொடர்ந்தே
யொளிர்ந்திடு மிந்தனான் றொழியாத், தெள்ளுகார
ணத்தின் முனமந்தச் சிறப்புச் செறிந்துள தோவில
தோநீ, விள்ளுவாய் சிறப்ப துள்ளதே யெனிவே
வியன்பிர கிருதியின் முனமே, கொள்ளுமிஞ் ஞான்
றுஞ் சிறப்பொடுங் கூடுந் தகைமைய தசத்ததாய்க்
குலவும். 144

அக்குண முனமே பிரகிரு தியதி லணுகிடா தென
வறை தருகிற், பொக்குறு மசத்த தேயுதித் திடுமென்
பொவியுனக் கபிமத மாசு, முக்கிர வுதய மதுநன
லேயே யுண்மையை யுற்றகா ரியக்குத், தக்கநற் சனன
முடைமையா லேயே தவிர்த்திட லாதலுந் தகுமே. 145

உன்னபி மதமிது வொழிக்க யாவர்க்கு
மின்னுறு வலியிலை பெனுமிவ் வேதுவாந்
பன்னுவை சேடிகர் மதத்தைப் பையவே
மன்னுறு முனதபி மதம தீதுமே. 146

சத்தழிந் திடுமசத்துச் சனித்திடுங் கணை மார்க்
கஞ், சத்தபண் டிதர்க ளாலே சொல்லிடப் படுமி

தென்றே, யுத்தியின் விருத்த மாமென் னுரைத்தன
ரதனை மேலோ, ரத்தகை விருத்த மாமென் னாலுமே
யறைந்த தன்றே. 147

தேசுறு பிருதை பெற்றவுத் தமற்குத் திகழித
மருளிணற் றெரிக்கு, மேசுறு மசத்திற் குண்மைப
திலையென் றியம்பிடு மிவ்வரு மொழியாற், நேசுக
ரெவர்க்குந் தேசுக ரான திருட்டு மார்பணற் கணுதன்,
பேசுறிய்தழ மதிக்கிடே தமதாய்ப் பேசிடப் படு
மென வுணர்நீ. 148

சத்தொடு மசத்தி னுக்குச் சன்மஞ்சம் பளித்தி
டாதென், றுத்திக ளொடுமெம் மான்முன் னுரைத்
திடப் பட்ட தாகுஞ், சத்தசத் ததுவுஞ் சன்மந் தழு
வலே யிலையே னென்னி, னத்தகை வத்து வொன்றிவ்
வகிலத்து விலையெ தாலே. 149

சத்தசத் ததைக்க டந்திங் குளமுத றமக்கின் ருகு
மத்தொரு நிலைமை யெத்தா லத்தினு லேமனாதி
சித்திரக் குதய மின்றா மென்பதிச் செகத்தெ லார்க்கு
மெத்தவேத் தியம தாகு மிரிரநிர் வசன மாமே. 150

நும்மத மதிவி வைக்கு நவல்வகை யெதனி னானுஞ்
சன்மம துளதா மென்னிற் சத்தசத் தாச ரித்தே
யிம்மன மாதி கட்கிங் காயினு மெய்ம்மை யின்றாஞ்
செம்மறை யிதற்கு மித்தை செப்பிடு மதனி னாலே.

• முறையான்மன திற்குப்பொய்த் தன்மை மலர்ந்ததாலே
யுறைமாமன தின்சரி தங்களு முண்மை யன்றா
முறையேபொய் யுளச்சரி தங்கள தாத லான்முன்
னறையாங்கதன் சித்திய தாகி யமரு மாலோ 152

எம்மும்கையை நோக்கியிரும்பரமான்மவின்பச்
செம்மைப்பதத் திற்குத் தூரியன் னாமஞ் சேரும்
பொம்மும்கைவ் பொய்யரும் பொய்யின்குணமெதாலே
விம்மும்கை கற்பித சர்ப்ப விசர்ப்ப னம்போல். 153

நிகமத்தொடு முக்தி பலத்தினி னின்று மென்னு
லகமுற்பொரு ளாமுல கிற்குப்பொய் யான தன்மை
புகலுற்றிட லாயது முன்னம் பொலியு மொன்ற
மகிமைப்பர மக்கர மேசத் தசத்து மற்றே. 154

காரண மிறந்த பாகிய மாகிக் கருதனந் தரமதா
மெதுதா, னேதது தனக்கிங் கபரமொன் றேனு
முண்டென விலையென மிகவும், வேதமெய்ம் மொழி
கள்விளம்பிடு மெதனா லதனி னான் மெய்ப்பொரு ளான,
நாதநஞ் சிவத்தை பொழிந்திவை யெவையும் பொய்
யென நன்கிலங்கியவே. 155

பரமதன் னதனின் வேறும் பாகிபாந் தரங்க
ணிக்கி, யருமறை யான்மா விற்கிங் கவபோத கனநற்
பான்மை, யொருபுனற் பிறந்தவுப்பவ் வுதகமா முவமை
யாலே, யுரைபுரிந் திம தாலே யொழிந்தன வசத்
தென் னேரே. 156

விரைவிற்தன் னதனின் வேறும் விடயங் கள்
விடுத்த லாலே, திரைபுனற் பிறந்த வுப்புத் தெள்ளறற்
சமமதாய்ச் சொற், பாளிஞ்ஞா னகன மான பரமநற்
பதத்தை நீதா, னுரையது நானு னேனென் னுணருதி
புளத்தெப் போதும். 157

அனுவுமன் றதனின் வேற மருங்குண மன்ற
தேபோற், னுணிகுறை வன்று நீட்சித் தொடர்ச்சியு

மன்றதாகிப், புணருமெச் சிறப்பும் போக்கிப் பொலி
தரு பரமமான, துணியவக் கரத்தை நின்றன் னுருவ
மாய் நோக்கி வாழ்வாய். 158

புத்தியில் லலக ராலே பொலிகரித் தரும மாயே
மெத்தவு மருவ லான மினிருயிர்ப் புடல் தோடும்
புத்தியின் குணம தான வாறையும் போக்கிப் பையப்
புத்தமென் கரியே நானென் றுணருதி நீயெப்போதும்.

விடுவதன் முன்னந் தன்ன துருவமாய் விடத
ரந்தா, னுடலுறை கஞ்சு கத்தை யுணர்ந்தது தனது
புற்றில், விடதரங் கஞ்சு கத்தை விடுத்தபின் னருமே
நோக்கி, மடுதன துருவ மாக மனத்தினி னினைத்தி
டாதே. 160

பனகம துறழ் நீயும் பழியுட விதனை நாளு
முனதுரு வெனவு ணர்ந்தா யுள்ளுணர் விலாத தாலே
யுனுமறி வருவே யுன்ன துருவம தாயு ணர்ந்தே
வினையர வியைப நீயும் விடுதியிவ் வுடலைத் தானே. 161

இரவியிலி தொளியி னேடு நிரங்கர மியைத லாலே
யிரவிக்கிங் கிரவி னேடும் பகலதுண் டாத வின்றே
திரவுணர் வதனி னேடுந் தெரியாமைக் குணங்க டாமு
மிரவியை நிகர நித்த வறிவுனக் கிலையென் றேரே. 162

பரிசுத்த விபுத்த மாகிப் பரமுத்த வறிவ தான,
வொருநித்த வெனக்கு ஞானஞ் ஞானம தொழித்த
தாலே, யிருபத்த மோக்க மென்னுங் குணங்கள் திலே
பெப்போதும், தரிசித்த மதனி னென்றே தாற்பரி
யந்த னுலே. 163

அறிவுரு வெனக் கென்னாலே யன்னிய னாலே
நீக்கல், குறியோடுங் கோடல் கூடா குவலயத் தெவர்க்
குந் தம்பாற், செறிதரல் கரும மான தின்றுசெப்
பெனைய லாதே, நெறிபுரி யனியன் வேறு நிகிலத்தி
லிலைய தாலே. 164

சரவசர தேகமதிச் சரிதங்க டமதுடைய
வொருகரியிங் கெப்பொழுது முயர்நானே யாவனெனுந்
திரமதனா லென்னைவிடத் திகழனிய னிலையென்றே
தெரிசுதிசு மேதையாய் திடமாக விதைநீயே. 165

விமல விண்டலந் தனிற்சல தாதியால் விரித்த
குமல முண்டிலை யென்னினும் பேதங்கூ டிலைபோ
லமைப ரிசுத்த மாகியெங் கணுநிறை யறிவா
முமிற் றுவிதபே தமதுளுந் றுறுபிரி விலையே. 166

முன்னம் புகன்றோந் துவிதமது முற்று மூன்று
காலமுமின், நென்ன விவகா ரந்தனையே யினிது நோக்
கி யிதையிசைத்தே, மன்ன ளுளதாம் பொருண்மருவா
மாய மான பொருளுடனே, பன்னு கழுதின் றேரத
னிற் பரந்த நதிபந் றிடலிலதே. 167

பலவிதம் பகர்ந்த தாலே பயனதென் னுளது
கேணி, நலவிதிற் சருக்கநிற்கு நவிலுவ லுனதிடத்தே,
யிலகிடு நனவ தாதி மும்மைப தெந்த ஞான்று, மலை
செய்கந் பிதம தென்னா வசத்திப மதுவே யாமால்.

மனமென மலர்ந்த தூஉமின் மகிமுன திடத்தி லேயே
புனையுங்கந் பிதம தென்னாப் புகழ்மறை யூகந் தாலே
துனிபசந் திபம தென்றே தொகுத்தன மதனி னானே
யுனையொழிந் தனியம் யாது முளதிலை யுறுதி தானே.

பாகியார் தரம தற்ற தெதுபகர் துவித மற்ற
 தேகமா ரசம துற்ற தெதுசிறப் பெவையு மற்ற
 தேசுகா ரியம தீதாடு காரண மற்ற தேது
 வாகறி வருவ னந்த சத்திய வதுநீ யாவாய். 170

இம்மாத் திரமே மறைமுடிக ளவற்றி லெழிலாம்
 பரமபத, மெம்மா லறியப் பட்டுளதிங் கிதனி லதிக
 மிலதெனவே, தம்மா லருளப் பட்டதைவிட் டனிய
 மதியைத் தவிர்த்தி வொன், பெம்மான் பிப்ப லாத
 னெனக் குரவர் பெருமான் பேசினனே. 171

சீடனுங் குரவற் போற்றிச் செறியின்ப துன்ப மான
 வாடலை பிறப்பி றப்பா மறலுறில் வரியை ஞான
 வோடம தாற்க டத்தி யொழித்தனை பகவ னேநீ
 மூடனை யெனவேநின்று மொழிந்தன னன்பி னோடே.
 ஒப்பிலாக் கிருத கிர்த்ய னுபேட்சக னொரும னத்தோ
 னிப்பொழு தான்ம ராம னிசைநிரு விருத னானே
 னப்பெனக் கான லாடிவ் வழிவிட யமதை நீத்தே,
 யிப்புவி யதனி னினனோ டிருந்துசஞ் சரிப்ப னாயேன்.

ஐபத்தா லுடலின் றாரணை யடைந்தம் மாறெனும்
 பகமடைந் தவனை, மெய்யைத்தான் விழுத்தும் வரை
 யினு நினது மெய்யடிக் கேவலை நிதமுஞ், செய்யத்
 தான் முயல்வ லென்றன லிதனைச் செய்திடக் கூடுநின்
 றனக்குச், செய்யத்தான் வேறென் றென்றனன் முடி
 யா சிற்பர வீச்சே கரணே. 174

நன்மா னுக்க னாசிரிய னுடு கதையின் சிரவணத்
 தா, லெம்மான் மறையை யனைபமறை யினிய சார
 சமுத்தரண, மென்மா னினுவிவ் வளவியற்ற லாயதிதனை

யெவனுணர் வான், வன்மாய் வுதய நீராழி மாட்டு
விழுவ திலையவ்னே. 175

குருபரன் றனது பத்தியை யடைந்து குலவிடும்
பகவந்த ராலே, யொருவிதைப் பயிலத் தக்கதிங் கிவரை
யொழிந்தவ ரோதுதல் கூடா, குருபர னன்பன் றனக்
கெத னாலே குருவருள் பொருளிலங் கிடீமா, றெரியத
னான் னியத்தினைச் சேவித் திடுபவன் சிரவணம் புரி
யேல். 176

குருபரன் றனக்கன் புடையமா புருடர் தமக்கருங்
குருவின லருளு, மொருபொரு ளொளிரு மெனமறை
யதுவு மோதிய தெவற்கென முதலா, யருமது தனி
லருளிறை யடியை யகம்புறந் தொழுதிடு மவராற்,
றெரிதர விதனைக் குருபர னருளாற் றெரிந்துகற் றிட
றகுந் திடுமே. 177

எம்முடைய பிறப்பிறப்பின் சந்தானத் தாடு
மியல்புடைய மனவேது வானவிரு ளதுதா
னெம்முனிவ னுளவிரவி யொளியாலட் டதுவா
யேகாந்த நாசமடைந் திடுஞ்சுருதி புகலுஞ்
செம்மைசம விநயமதாற் செறிந்தொளிருஞ் சீடத்
திருக்கூட்ட மெவ்விறைவன் பதமடையக் கணமே
வெம்மையறும் பதத்திருக்கு மெதிவரர்க டொழுமவ்
விடலகுரு பதமாயு ளுளவளவுந் தொழுவாம். 178

எவ்விறைவன் சிரந்துறக்கம் வதனமனல் விழிக
ளிரவிமதி செவிதிசைக ளுயிர்ப்பாவி யுதர
மிவ்விசம்பு வாத்தவிய நதிபதிய தாகு

மெவருள்ளுள் சுரநரர்கள் ககங்கோகந் தருவர்

தவ்வரவு தயித்தியரா லனந்தவித மாகத்
 தரும்விசுவ மதிசயமாய் ரமித்திலகுந் தானே
 யிவ்வலக மும்மைபயும் வபுவாக வடைய
 விசனெனு மத்தகைய விண்டுவைவாழ்த் துதுமே.

விக்கின விருட்கு வெய்யவ னாகி விக்கின வனக்கு
 வெவ் வெரியாய், விக்கின வரிக்குக் கலுமுன தாகி விக்
 கினக் கரிக்குவெவ் வரியாய், விக்கின வரிக்குக் குவி
 சம தாகி விக்கின வரிக்குவ டவையாய், விக்கின
 மொழிக்கச் சமிநிழ லமர்ந்த விக்கினேச் சுரன்பதம்
 பணிவாம். 180

வேத சார சமுத்தரண மெனவே விசுவ குருவரு
 ளா, லோது மிதனைத் தமிழ்மொழியி லுரையா டின
 னென் னுளநாண, நாத வீர வாரியனே நல்ல குழவி
 மொழியெனவே, நீதன் னுளத்தி லுகந்தருளி நிலையி
 லேனுக் கருள் புரிவாய். 181

வரழ்சீர் வல்ல பத்தில் வனிநிழ லமர்ந்த வள்ளல்
 வாழிமான் மருகன் வாழி மதுமுனி பணியும் வள்ளல்
 வாழினன் முத்தி ராம வள்ளலுக் கருளு மெந்தாய்
 வாழிமா வீர வீச னடியவர் வாழி வாழி. 182

மு ற் றி ற் று.

8534

புத்தக விளம்பரம்.

சிபுதைத் திரட்டு குறிப்புரையுடன் (புதியபதிப்பு)	1	0	0
திருவாசகம்-பாக்கெட்சைஸ்	0	10	0
தாயுமான சுவாமிகள் பாடல்-பாடபேதத்துடன்	0	8	0
நவநீதசாரம் (வினாவிடை)	0	8	0
வேதாந்தசாரம் ,, ,, ராப்பர்	0	10	0
திருக்குறள், பரிமேலழகருரை, தெளிபொருள் விளக்கம், கருத்துரை, குறிப்புரை. 2 வாலியம்	6	0	0
லாக்கியசுதையென்னுந் திருக்குத் திருசியவிவேகம் மூலமும் உரையும், சம்ஸ்கிருதமொழிபெயர்ப்பு	0	2	0
சிந்தாந்தபிந்து ... ,, ,, ராப்பர்	0	8	0
வேதாந்தபரிடாஷை ,, ,, ,, ,, ,,	0	10	0
அத்துவிதவுண்மை-பாக்கெட்சைஸ்	0	1	0
நானாஜீவவாதக்கட்டளை-குறிப்புரையுடன் ...	0	4	0
தருக்கபரிபாஷை-குறிப்புரையுடன் (புதிய பதிப்பு)	1	0	0
பாட்டியற்கொத்து-உரையுடன். இதில் வச்சணந்தி மாலே, சிதம்பரப்பாட்டியலின் பொருத்தவியல் மரபியல், நவநீதப் பாட்டியல் அடங்கியிருக் கின்றன.	0	6	0
மோட்ச சாதன விளக்கம்	2	0	0
சர்வதரிசன சங்கிரகம். (இதில் உலோகாயதமதமுதல் வேதாந்தமதமீருகப் பதினாறு மதங்கள் நீரூபிக்கப் பட்டிருக்கின்றன). சம்ஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்பு	2	0	0
அறிவாந்த சித்தியார்	0	4	0
சமயவாதவிவரண சங்கிரகம்	0	1	0
விவேகோத்தரமணி-பாக்கெட்சைஸ்	0	8	0
சிவமகிதா-வேதாந்திரம் சம்ஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்பு	0	1	0
வேதாந்திரங்கிரகத்து	0	1	0

(ராப்பர் ஐ பிரத்தியேகம்).
கோ. வாடிவேலு செட்டியார்,
தமிழ்ப்பண்டிதர்,
கோமளேசுவரன்பேட்டை, சென்னை.